

# دَ عبرانیانو په نُوم خط

خُدائے دَ خپل زوئے په وسیله خبرے کرے دی

۱) په تیره زمانه کبښے خُدائے زمونږ دَ پلارانو نیکونو سره پیر ځله په مُختلفو طریقو سره دَ نبیانو په معرفت خبرے وکړلے. ۲) خو په دے آخره زمانه کبښے ئے مونږ سره دَ خپل زوی په معرفت کلام وکړو چه هغه ئے دَ ټولو څیزونو وارث وگرزولو او دَ هغه په وسیله ئے هم ټول کائنات پیدا کړل. ۳) چه هغه دَ خُدائے دَ جلال مظهر او دَ هغه دَ ذات عکس دے او ټول څیزونه دَ خپل قُدرت په کلام سمبالوی. هغه گُناهونه پاک کړل او په آسمان کبښے دَ قادرِ مُطلق خُدائے په بنی لاس کبښناستو.

زوئے دَ فرښتو نه غوره دے

۴) نو داسے ئے زوئے له فرښتو نه دومره غوره شو څومره چه هغه په میراث کبښے دَ هغوی نه لوئے نُوم مُوندلے وو. ۵) هیڅ کله هم خُدائے کومے فرښتے ته دا نه دی وئیلی چه :

”تَه زما زوئے یئے، ما نن اظهار کړے.“

او بیا دا چه :

”زَه به دَ هغه پلار یم او هغه به زما زوئے وی.“

۶) او بیا چه خُدائے خپل اول پیدا شوے، یعنې عیسیٰ، دنیا ته راوولی نو وائی چه :

”دَ خُدائے ټولے فرښتے دَ هغه ته سجده وکړی.“

۷) اُو دَ فرېستو په باب کښې وائی چه :

”هغه د خپلو فرېستو نه بادونه جوړوی

اُو د خپلو خادمانو نه د اور شغلې جوړوی.“

۸) خو د خپل زوی په حقله وائی چه :

”اُمې خُدايه! ستا تخت به تل تر تله وی

اُو ستا د بادشاهي امسا د صداقت امسا ده.

۹) تا د صداقت سره مينه اُو د بدکاری نه نفرت وکړو،

په دې وجه خُدائې، يعنې ستاسو خُدائې،

تُه په تیلو مسح کړلې

اُو د خپلو ملگرو په نسبت ئې زیات خوشحاله کړلې.“

۱۰) اُو بیا دا چه :

”اُمې مالکِه! تا د مزکې بُنياد له ازل نه کیښودو

اُو آسمان ستا د لاس کاریگری ده.

۱۱) هغه به فنا شی خو تَه به باقی پاتې یئې،

اُو هغه به ټول د جامو په شان زارُه شی.

١٢ تہ به هغه د چوغے په شان راونغاړے

أَو د جامو په شان به بدل کړے شی.

خو تہ هم هغه ئے أَو ستا کالونه به ختم نه شی.

١٣ خو خُدائے په فرېستو کېنې د چا په باب کېنې کله وئیلی وُو چه :

”تہ زما بنی لاس ته کېښنه تر څو چه زه ستا دُښمنان

د پښو د لاندے دُنکاچه نه کړم.“

١٤ فرېستے څه دی؟ هغوی ټول خدمت گزار رُوحونه دی کوم چه د هغه خلقو د

خدمت د پاره رالېږلی شوی دی څوک چه د خلاصون وارثان دی.

## لوائے خلاصون

٢ ١ د دے د پاره کومے خبرے چه مُونږ آوړیدلی دی په هغوی نور هم په زړه فکر

کول په کار دی، د دے د پاره چه د هغے نه په ښوئیدو لږے لار نه شو. ٢ ځکه چه

کوم کلام چه د فرېستو په معرفت وئیلے شوے وو کله چه هغه قائم پاتے شو أَو د هرے

خطا أَو نافرمانی ټیک ټیک سزا ورکړے شوه، ٣ نو بیا د دومره لوائے خلاصون نه په

غافل پاتے کیدو مُونږ څنگه بچ کیدے شو؟ کوم خلاصون چه وړومبے د مالک په وینا

وشو أَو آوړیدونکو مُونږ ته ثابت کړو. ٤ أَو ورسره خُدائے هم په نخښو أَو په عجیبه

کارونو أَو قسما قسم مُعجزو گواهی ورکوله أَو د خپلے مرضی په مُطابق ئے د رُوح

الْقُدْس د نعمتونو په تقسیم کولو ورسره شاهدی وکړه.

## دَ خِلاصُون بَانِي

٥ خُدائے هغه راتلونکے جهان دَ کوم چه مونږ ذکر کوو، دَ فرښتو تابع نه کړو. ٦  
بلکه يو خائے ئے داسے وئيلے دی چه :

”انسان خه خيز دے چه ته دَ هغه خيال کوے؟

دَ هغه اولاد خه خيز دے چه ته په هغه نظر ساتے؟

٧ تا هم هغه دَ لږ وخت دَ پاره دَ فرښتو نه خه لږ کم کړو،

تا په هغه دَ جلال او عزت تاج کيښودو

٨ او تا ټول خيزونه دَ هغه تابع او دَ پښو لاندے کړی دی.“

نو بيا چه په کوم شان هغه ټول خيزونه دَ هغه تابع کړل نو هغه هيخ خيز داسے پرے نه  
ښودو چه هغه ئے دَ هغه تابع کړے نه وی، خو مونږ تر اوسه ټول خيزونه دَ هغه تابع نه  
وينو. ٩ البته عيسی گورو کوم چه له فرښتو خه لږ کم کړے شو، چه دَ مرگ دَ تکليف  
دَ زغملو په سبب ورته دَ جلال او عزت تاج په سر کړے شو چه دَ خدائے په فضل سره  
مسيح دَ هر يو سړی دَ پاره مړ شی. ١٠ خکه چه ټول خيزونه دَ خدائے دَ پاره دی او  
چه دَ خدائے په وسيله ټول خيزونه دی نو هغه له هم دا مناسب وُو چه هر کله چه پير  
زامن په جلال کښے داخل کړی نو دَ هغوی دَ خلاصون باني، يعنې عيسی، دَ تکليفونو  
په وسيله کامل کړی.

١١ خکه چه پاکوونکے او پاکيدونکے ټول دَ يو اصل نه دی، خکه خو عيسی هغوی ته  
په ورور وئيلو نه شرميری. ١٢ دَ دے دَ پاره هغه فرمائی چه :

”زَهْ به ستا نُوم خپلو وړونو ته بيان كړم،

په جماعت كېنې به ستا حمد ثنا ووايم.“

﴿١٣﴾ اُو بيا دا چه :

”زَهْ به په هغه باور ساتم.“

اُو بيا دا چه :

”گوره! زَهْ د هغه بچو سره چه خدائې ما ته راكړل

موجود يم.“

﴿١٤﴾ بيا لکه چه د هغه بچي انسانان دي، دغه شان عيسى هم انسان شو د دې د پاره چه

د مرگ په وسيله هغه څوک چه په مرگ ئې قدرت حاصل وو، يعنې ابليس، تباہ كړى،

﴿١٥﴾ اُو څوك چه ټول عمر د مرگ د ويرې په غلامئ كېنې گرفتار ؤو، هغوى خلاص

كړى. ﴿١٦﴾ ځكه چه په حقيقت كېنې هغه د فرستو نه، بلکه د ابراهيم د نسل مدد كوى.

﴿١٧﴾ هم دغه وجه ده چه عيسى ته په هر لحاظ د خپلو وړونو په شان جوړيدل په كار ؤو

چه هغه د خدائې په خدمت كولو كېنې داسې لوائې كاھن شى چه زړه سواندې اُو

وفادار وي، اُو د خلقو د گناهونو كفاره وركړى. ﴿١٨﴾ ځكه چه هغه په خپله آزمائيلې

شو نو هغه د هغوى مدد كولى شى څوك چه آزمائيلې كېرى.

عيسى له موسى نه لوائې دې

﴿١٩﴾ نو ائې پاكو وړونو! تاسو چه په آسمانى بلنه كېنې شريك يئ، په هغه رسول اُو

مشر كاھن عيسى غور وكړئ د چا چه مونږ اقرار كؤو. ﴿٢٠﴾ خدائې هغه مقرر كړو اُو

هغه د خُدائے وفادار پاتے شو لکه څنگه چه موسیٰ د خُدائے په ټول کور کبښے وفادار وو. (۳) ځکه چه هغه د موسیٰ نه دومره زیات د عزت خاوند وگڼلے شو څومره چه د کور جوړوونکے له کور نه زیات عزتمن وی. (۴) ځکه چه د هر یو کور څوک نه څوک جوړوونکے وی، خو چا چه ټول څیزونه جوړ کړل هغه خُدائے دے. (۵) موسیٰ خو د خُدائے په ټول کور کبښے د خادم په شان دیانتدار وو د پاره د دے چه د راتلونکو خبرو په باب کبښے گواهی ورکړی. (۶) خو مسیح د زوی په حیثیت د خُدائے د کور مُختار دے، او د خُدائے کور موندن یو خو په دے شرط چه د خپلے زړه ورتیا او امید فخر تر آخره ټینگ قائم وساتو.

## د خُدائے د خلقو د پاره آرام

(۷) نو بیا لکه چه څنگه رُوح القدس فرمائی:

”که تاسو نن د هغه آواز واوړئ،

(۸) نو خپل زړونه مه سختوئ

څنگه چه د غصے راوستو په وخت مو

د آزمیښت په ورځ په بیابان کبښے کړی وؤ،

(۹) چرته چه ستاسو پلارونو نیکونو

زما جاج او آزمیښت وکړو

او څلویښت کاله پورے ئے زما کارونه ولیدل.

۱۰) ځکه زه د هغه پيرئ نه خفه شوم

او ما ووئيل چه د دوى زرونه هميشه گمراه كيږي

او هغوى زما لارې ونه پيژندلې.

۱۱) ځکه ما په خپل غضب کښې قسم وخورلو

چه دوى به زما په آرام کښې داخلیدې نه شي.

۱۲) نو وروڼو! خبردار شئ، په تاسو کښې د چا داسې بد او بې ايمانې زړه نه وي  
چه د ژوندی خدائې نه وگرزی. ۱۳) بلکه تر کومه پورې چه د نن ورځ وئيلې كيږي،  
هره ورځ په خپلو کښې نصيحت کوئ چه په تاسو کښې څوک د گناه په تيندک خورلو  
کښې سخت زړې نه شي. ۱۴) ځکه چه مونږ په مسيح کښې شريک شوی يو خو هله  
چه په خپل اولنی باور تر آخره تينگ قائم پاتې شو. ۱۵) لکه چه صحيفې وائی چه :

”که تاسو نن د هغه آواز واورئ،

نو خپل زرونه هغسې مه سختوئ

لکه چه مو د غصې راوستو په وخت کړی وو.“

۱۶) نو کومو خلقو د غږ په اوریدو غصه ور وسته؟ آیا هغه ټول نه وو څوک چه د  
موسی په وسیله د مصر نه وتلی وو څه؟ ۱۷) او هغه د کومو خلقو نه تر څلویښتو کالو  
پورې خفه وو؟ آیا د هغوى نه نه، چا چه گناه وکړه او د هغوى مړی په بیابان کښې  
پراته وو؟ ۱۸) او د چا په باب کښې هغه قسم وخورلو چه ”هغوى به زما په آرام کښې  
داخلیدې نه شي؟“ هغه چا چه نافرمانی وکړه. ۱۹) غرض دا چه مونږ وینو چه هغوى

حُكّه داخليدے نَه شول چه ايمان ئے راوړے نَه وو.

۴ ﴿۱﴾ نو بيا چه دَ خُدائے په آرام کښے دَ داخليدو لوظ باقى دے نو مُونږ ته ويريدل په کار دى، هسے نه چه په تاسو کښے خوک پاتے شوے معلوم شى. ﴿۲﴾ لکه چه مُونږ ته زيرے واؤرولے شو هم هغوى ته دَ خوشحالى خبر واؤرولے شو، خو اوږيدلى کلام هغوى ته حُكّه فائده ورنه کړه چه اوږيدونکو په ايمان سره په خپلو زړونو کښے قبول نَه کړو. ﴿۳﴾ او مُونږ چه ايمان راوړو په هغه آرام کښے داخليزو لکه څنگه چه خُدائے ووئيل چه :

”ما په خپل غضب کښے قسم وخوړلو چه هغوى به زما په آرام کښے داخل نَه شى.“

﴿۴﴾ اګر که دَ خُدائے کار دَ هغه وخت نه ختم شوے وو دَ کله نه چه هغه دُنيا پيدا کړے وه. لکه چه هغه دَ اوومه ورځے په باب کښے په يوه موقع داسے ووئيل چه :

”خُدائے خپل ټول کارونه پوره کړل او په اوومه ورځ ئے آرام وکړو.“ ﴿۵﴾ او يو ځل بيا په دے ځائے کښے ليک دى چه : ”هغوى به زما په آرام کښے داخليدے نَه شى.“ ﴿۶﴾

چا چه په شروع کښے دا زيرے واؤريدو نو هغوى په هغه آرام کښے داخل نَه شول حُكّه چه هغوى نافرمانى وکړله، خو بعضے خلق داسے دى چه په دے کښے به داخليدے شى. ﴿۷﴾ نو بيا خُدائے يوه خاص ورځ مقرره کړه او له دومره مودے نه پس ئے دَ داؤد په کتاب کښے ورته ”دَ نن ورځ“ ووئيل، لکه چه وړومبے وئيلے شوى دى چه :

”که تاسو نن دَ هغه آواز واؤرئ نو خپل زړونه سختوى مه.“

﴿۸﴾ او که يشوع هغوى په آرام کښے داخل کړى وے نو خُدائے به دَ هغے نه پس دَ بلے ورځے ذکر نَه کاوو. ﴿۹﴾ نو بيا دَ خُدائے دَ خلقو دَ پاره آرام لکه دَ سبت ورځ باقى

ده. (۱۰) ڇڪه ڇوڪ چه دَ خُدائے په آرام کبښے داخل شی، هغه هم دَ خُدائے په شان دَ خپلو کارونو نه آرام وکړی. (۱۱) نورائے چه مُونږ په هغه آرام کبښے دَ داخلیدو داسے کوشش وکړو چه دَ هغوی په شان په نافرمانی کولو هیڅوک پرے نه وږی.

(۱۲) ڇڪه چه دَ خُدائے کلام ژوندے او اثرناک او دَ هرے یوے دوه مخے توره نه زیات تیره دے، چه دَ انسان دَ ځان او رُوح نه تیریری او اندام اندام او مغز مغز جدا کوی او دَ زړه په خیالونو او ارادو تحقیق کوی. (۱۳) او دَ خُدائے نه دَ خلقو هیڅ څیز پت نه دے بلکه دَ چا سره چه زمونږ حساب دے، دَ هغه په نظر کبښے ټول څیزونه څرگند او بے پردے دی.

## عیسیٰ لوتے مشر کاهن دے

(۱۴) نو بیا چه مُونږ داسے لوتے مشر کاهن لرو، یعنې عیسیٰ دَ خُدائے زوتے چه دَ خُدائے حضور ته لارو، نورائے چه مُونږ دَ خپل ایمان په اقرار ټینگ پاتے شو. (۱۵) ڇڪه چه زمونږ داسے مشر کاهن نه دے چه زمونږ په کمزورتیاؤ کبښے همدرد کیدے نه شی بلکه هغه په ټولو خبرو کبښے زمونږ په شان و آزمیله شو خو بیا هم بے گناه پاتے شو. (۱۶) نورائے چه مُونږ دَ خُدائے دَ فضل دَ تخت په وړاندے په زړه ورتیا یون کوو چه په مُونږ رحم وشي او هغه فضل حاصل کړو کوم چه دَ حاجت په وخت زمونږ مدد وکړی.

۵ (۱) هر مشر کاهن دَ خلقو نه چون کړے شی او دَ خلقو دَ پاره دَ هغه خبرو دَ پاره مُقررولے شی کومے چه دَ خُدائے سره تعلق لری چه دَ گناهونو دَ پاره نذرانے او قربانی پیش کړی. (۲) او هغه دَ ناپوهه او گمراهانو سره په نرمی سره دَ پیش کیدو جوگه وی ڇڪه چه هغه په خپله هم په کمزورتیاؤ کبښے گیر دے. (۳) په دے وجه لکه

ځنگه چه هغه د خلقو د پاره د گناهُونو قُرباني ورکوي هم هغه شان د خپل ځان د پاره ورکړي. (٤) او هيڅوک په خپله دا عزت نه شي موندلې تر څو چه د هارون په شان د خدائې له طرفه ونه بللې شي.

(٥) دغه شان مسيح هم د مشر کاهن عزت پخپله ونه موندلو بلکه هغه چا ورکړو چا چه ورته وئيلي وو چه :

”ته زما زوئې ئې، ما نن اظهار کړې.“

(٦) لکه چه هغه په بل ځائې کښې وائي چه :

”ته د ملکِ صِدق په شان تل تر تله کاهن يئې.“

(٧) څه وخت چه عيسی په مزکه ژوند تيروولو نو هغه په زوره زوره چغې کړې او اوبښکې ئې بهيدلې، خدائې ته ئې دُعا گانې او زارې وکړې چا چه هغه له مرگ نه بچ کولې شو، او خدائې ترسې او د ځان وقف کولو په وجه خدائې د هغه واوړيدو. (٨) او سره د زوئې والي هغه تکليفونه د زغملو سره فرمانبرداري زده کړله. (٩) او چه کامل کړې شو نو د خپلو ټولو فرمانبردارانو د پاره د تل خلاصون باعث وگرزیدو. (١٠) او هغه ته د خدائې له طرفه د ملکِ صِدق په شان د مشر کاهن لقب ورکړې شو.

## د مرتد کيدو په باره کښې نصيحت

(١١) د دې په باب کښې مونږ ته پيرې خبرې کول دي چه په هغوي پوهيدل گران دي ځکه چه تاسو په اوجت اوړيدو عادت شوي نه يئ. (١٢) د وخت په مطابق خو تاسو له اُستاز کيدل په کار وو خو اوس د دې خبرې حاجت دې چه څوک د خدائې د کلام اِبْتدائي اُصول تاسو ته بيا وښايي، او د سخت خوراک په ځائې تاسو ته د پيو څښلو حاجت پيښ شو. (١٣) څوک چه پي وڅښي، هغه ماشوم دې او ماشوم په ښه او په بد

نہ پوہیری. (۱۴) اُو سخت خوراک دَ پاخہٗ عُمَر خلقو دَ پارہ وی چہ پہ تجربے سرہ دَ دے جوگہ شوی دی چہ پہ بنہٗ اُو پہ بد پوہہ شی.

۶ (۱) نورائی چہ دَ مسیح دَ تعلیم اِبتدائی خبرے پریردو اُو دَ کمال پہ لور قدم وړاندے کړو. اُو دَ بے فائدے کارونو نہ پہ توبہ کولو، اُو پہ خُدائے دَ ایمان راوړلو (۲) اُو دَ بیتسمو اُو لاس کیښودلو اُو له مرو نہ دَ بیا ژوندی کیدلو اُو دَ تل عدالت دَ تعلیم بُنیاد سر دوبارہ نہ ږدو. (۳) اُو کہ خُدائے غواړی نو مُونږ به ہم دغه کُوو.

(۴) حُکَہ چہ دَ کُومو خلقو زړونہ یو حُل روبښانہ شول اُو هغوی دَ آسمانی بڅښنے خوند وڅښلو اُو پہ رُوحُ القُدس کښے شریک شول (۵) اُو دَ خُدائے دَ غوره کلام اُو دَ راتلونکی جہان دَ قوتونو مزہ ئے واخستہ، (۶) کہ چرے هغوی مُرتد شی نو هغوی دَ توبے دَ پارہ بیا نوے کول ناممکنہ دہ، حُکَہ چہ هغوی دَ خُدائے زوئے له خپلہ طرفہ پہ دویم حُل پہ سولئ کوی اُو ښکارہ ئے شرموی.

(۷) حُکَہ چہ کُومہ مزکہ دَ هغه باران اویئہ وڅښی کُوم چہ پہ هغے بیا بیا کیری اُو دَ دھقان دَ پارہ فائدہ من فصل پیدا کوی دَ چا له طرفہ چہ دَ هغے کروندہ ہم کیری، هغه مزکہ دَ خُدائے له طرفہ برکت مُومی. (۸) اُو کہ هغه مزکہ ازغی اُو جارے زرغونوی نو بے فائدے دہ اُو لعنت تہ نزدے دہ اُو انجام ئے سوزول دی.

(۹) زما ملگرو! اگر کہ مُونږ دا خبرے کُوو بیا ہم ستاسو پہ باب کښے دَ دے نہ غوره اُو دَ خلاصون ورکُونکو خبرو یقین لرو. (۱۰) حُکَہ چہ خُدائے بے اِنصافہ نہ دے چہ هغه ستاسو کار اُو هغه مینہ هیره کړی چہ دَ هغهٗ دَ نُوم دَ خاطرہ مو داسے ظاہرہ کړہ چہ دَ پاکانو خدمت مو وکړو اُو کوی ئے ہم. (۱۱) اُو مُونږ دَ دے خبرے آرزومند یو چہ پہ تاسو کښے دَ هر څوک پہ پوره اُمید سرہ تر آخرہ ہم دغه شان کوشش ظاہروی، (۱۲) دَ دے دَ پارہ چہ سُست نہ شی بلکه دَ هغوی پہ شان شی څوک چہ دَ ایمان اُو زغم

په وجه د لوظ وارثان کيږي.

## د خدائے پوخ لوظ

۱۳ لکه چه خدائے د ابراهيم سره د لوظ کولو په وخت د قسم خوړلو د پاره هيڅوک د ځان نه لوائے بيا نه موندلو، نو په خپل ځان ئے قسم وخوړلو. ۱۴ وئے فرمائيل چه ”زه به تا ته په رښتيا په برکتونو برکتونه دريځنم او ستا اولاد به پير زياتوم.“ ۱۵ او دغه شان په صبر کولو ابراهيم د لوظ څيزونه حاصل کړل. ۱۶ خلق خو د ځان نه د لوائے قسم خوري او د هغوي د هر يو بحث آخري ثبوت د قسم سره وي. ۱۷ خدائے چا سره چه لوظ کړے وو، هغه هغوي ته دا باور ورکول غوښتل چه د هغه ارادے بدليدے نه شي، ځکه هغه د لوظ نه علاوه قسم هم وخوړلو. ۱۸ چنانچه د خدائے لوظ او د خدائے قسم دوه داسے څيزونه دي چه بدليدے نه شي ځکه چه د هغوي په باب کښے خدائے دروغ نه شي وئيلے. اوس چه مونږ په هغه کښے پناه واخسته، پيره په زړه ورتيا سره هغه اُميد نيولے شو چه زمونږ په مخکښے کښنودے شوي دے. ۱۹ دا اُميد زمونږ د ځان د پاره د يو داسے لنگر کار کوي چه پوخ او قائم دے او د آسمان د پردے د ننه پاکترين مقام ته هم رسيدلے دے. ۲۰ چرته چه عيسي د تل د پاره د ملک صديق د طريقے په مطابق د مشر کاھن جوړيدو سره زمونږ نه مخکښے او زمونږ د خاطره لارو.

## د ملک صديق د کھانت طريقه

۷ ۱ او ملک صديق د شاليم بادشاه، د عظيم خدائے کاھن وو. کله چه ابراهيم بادشاهانو له شکست ورکړو او واپس راتلو نو ملک صديق د هغه هر کلے وکړو او د هغه د پاره ئے برکت وغوښتو. ۲ هغه ته ابراهيم د ټولو څيزونو عشر ورکړو. دئے

اول خو د خپل نوم د معنی په مطابق ”د صداقت بادشاه“ دے او بیا د شالیم، یعنی ”د صلح بادشاه.“ (۳) په پاک کلام کبښے نه خو د ملک صدق د پلار څه ذکر شته، نه د مور او نه د پلار نیکه او نه د هغه د پیدایښت او نه د مرگ بیان موندلے کیری، دغه شان هغه د خدائے د زوئے په شان تل تر تله کاهن دے.

(۴) نو بیا غور وکړئ چه دا څه رنگ مشر وو چا ته چه د قوم نیکه ابراهیم د غنیمت د ښه نه ښه مال عشر ورکړو. (۵) اوس د لاوی په اولاد کبښے چه څوک د کاهنتوب عهد مومی، هغوی ته حکم دے چه د اُمت، یعنی د خپلو وروڼو نه اگر که هغه د ابراهیم له نسل نه وی، د شریعت په مطابق د عشر آخلی. (۶) خو اگر که د ملک صدق نسب د هغوی نه جدا دے، هغه د ابراهیم نه عشر واخستو چه ورسره لوظونه کړی شوی و، نو د هغه د پاره ئے برکت وغوښتو. (۷) او په دے کبښے دویمه خبره نشته چه ورکوئے له لوائے نه برکت مومی. (۸) او دلته خو کاهن چه مړ کیدونکے دے عشر آخلی، خو هلته ئے ملک صدق آخلی د چا په حق کبښے چه گواهی ورکولے کیری چه ژوند دے. (۹) نو بیا مونږ وئیلے شو چه لاوی چه عشر آخلی د ابراهیم په وسیله عشر ورکړو. (۱۰) ځکه چه څه وخت چه ملک صدق د ابراهیم هر کلے وکړو نو لاوی تر هغه وخته پورے پیدا شوے نه وو، نو داسے وئیلے شو چه د نیکه ابراهیم په وجود کبښے وو.

(۱۱) نو بیا د لاوی کاهنانو په طریقہ قوم ته شریعت ورکړے شوے وو او که د هغه د طریقے په مطابق د قوم خلق کامل کیدے شول نو د دے حاجت نه وو چه بل قسم کاهن مقرر کړے شی، یعنی داسے کاهن چه د ملک صدق په طریقہ وی او د هارون په طریقہ نه وی. (۱۲) او چه کاهنتوب بدل شو نو د شریعت بدلیل هم ضروری دی. (۱۳) ځکه چه د چا په باب کبښے چه دا خبرے کولے شی، هغه د بلے قبیلے دے په کومه کبښے چه هیچا هم د قربانگاه خدمت نه دے کړے. (۱۴) یعنی ظاهره ده چه زمونږ مالک له یهوداه د قبیلے نه پیدا شو او د دے قبیلے په باب کبښے موسی د

کاهنتوب ہیخ ذکر نہ دے کرے۔

۱۵ نو زمونر دعویٰ نورہ ہم صفا بنکارہ شوہ چہ د ملک صدق پہ شان یو بل داسے کاهن پیدا کیدونکے وو، ۱۶ خوک چہ د جسمانی حکمونو د شریعت پہ مطابق نہ، بلکہ د غیر فانی ژوندون د قوت پہ مطابق ویاکلے شو۔ ۱۷ خکے چہ د هغه پہ حق کبے دا گواہی ورکریے شوے دہ چہ: ”تہ بہ د ملک صدق پہ طریقہ تل تر تلہ کاهن یئے۔“ ۱۸ غرض دا چہ اول حکم د کمزوری او د بے فائدے کیدو پہ وجہ منسوخ شو، ۱۹ خکے چہ شریعت ہیخ خیز کامل کرے نہ دے او د هغه پہ خائے ئے یوہ غورہ امید کینبودو چہ د هغه پہ وسیلہ مونر خدائے تہ نزدیے کیدے شو۔

۲۰ او د مسیح مقرر کیدل بغیر د قسمہ ونہ شو، ولے چہ هغویٰ خو بغیر د قسمہ کاهنان مقرر شوی دی ۲۱ خو دئے د قسم سرہ د خدائے د طرفہ مقرر شو چہ هغه د دہ پہ باب کبے ووئیل چہ:

”مالک قسم خورلے دے او د هغه نہ بہ گزری نہ

چہ تہ تل تر تلہ کاهن یئے۔“

۲۲ د دے د پارہ عیسیٰ د یو غورہ وعدے ضامن شو۔

۲۳ د کاهنانو شمیر خکے زیات شو چہ هغویٰ د مرگ پہ وجہ پہ خپلے عہدے باندے قائم پاتے کیدے نہ شو۔ ۲۴ خو عیسیٰ تل تر تلہ ژوندے پاتے کیری، نو خکے هغه داسے کاهن دے چہ د هغه پہ خائے بل ہیخوک نہ مقرر کیری۔ ۲۵ د دے د پارہ چہ خوک د دہ پہ وسیلہ خدائے تہ راخی هغه هغویٰ تہ پوره پوره خلاصون ورکولے شی خکے چہ هغه د هغویٰ د شفاعت د پارہ ہمیشہ ژوندے دے۔

۲۶ خکے چہ دغه شان مشر کاهن زمونر ہم پہ کار دے چہ هغه پاک او بے ریا او بے

داغه وی، اُو له گُناہ گارانو نه جُدا کرے اُو له آسمانُونو نه اُوچت کرے شوے وی. (۲۷)

اُو دَ هغه مشرانو کاہنانو په شان دے ته مُحْتَاجه نَهْ وی چه هره ورغ اول دَ خپلو گُناهُونو دَ پاره اُو بیا دَ اسرائیل دَ اُمت دَ گُناهُونو دَ پاره قُربانئ ورکوی حُککه چه دا هغه په یو خُل وکړل خَهْ وخت چه ئے خپل خَان قُربان کرو. (۲۸) حُککه چه شریعت خو کمزوری کسان مشران کاہنان مقرروی، خو کله چه خُدائے دَ شریعت نه وروسته په قسم خورلو سره وعده کوی نو هغه زوئے مقرر کوی چه دَ تل دَ پاره قائم پاتے کیری.

## دَ نوے اُو بهترے وعده مشر کاہن

۸ (۱) اوس چه کُومے خبرے مُونږ کُوو په هغوی کبئے دَ ټولو نه لویه خبره دا ده چه زُمونږ یو داسے مشر کاہن دے خوک چه په آسمانُونو کبئے دَ قادرِ مُطلق خُدائے دَ تخت بنی لاس ته کبناستو. (۲) اُو دَ قُربانگاه اُو دَ هغه حقیقی خیمے خادم دے چه رب ودرولے ده، نهْ چه انسان.

(۳) اُو چه هر مشر کاہن دَ نذارانو اُو قُربانو ورکولو دَ پاره مقرریری دَ دے دَ پاره ضروری شوه چه دَ دَه سره هم دَ نذرانے دَ پاره خَهْ وی. (۴) اُو که هغه په مزکه وئے نو هیخ کله به کاہن نهْ وو حُککه چه نور کاہنان شته چه دَ شریعت په مُطابق نذرانے پیش کوی. (۵) نو بیا هم هغه خدمت چه هغوی په مزکه کوی، هغه دَ هغه دَ آسمانی خدمت نقل اُو عکس دے. هر کله چه مُوسی خیمه جوړوله نو هغه ته دا هدایت وشو چه: ”گوره! کومه نمونه چه تا ته په غره بشوولے شوی وه دَ هغے په شان ټول خیزونه جوړوه.“ (۶) خو عیسی دَ هغوی نه دومره غوره خدمت وموندلو خومره چه هغه وعده ده چه دَ چا هغه مینځکړے دے، اُو هغه وعده حُککه غوره ده چه هغه په غوره لوڅونو قائم کرے شوے دے.

(۷) حُککه چه که اول وعده بے نُقصه وے نو دَ بلے دَ پاره به موقعه لټولے نهْ شوه. (۸)

نو بیا خُدائے دَ هغوی نَقص په گوته کوی اَو وائی چه :

”مالک فرمائی چه گوره، هغه ورخے راخی چه زه به دَ اسرائیل دَ کورنئ اَو دَ یهوداه دَ کورنئ سره یوه نوے وعده کوم. ﴿٩﴾ دا به دَ هغه وعده په شان نه وی کومه چه ما دَ هغوی دَ پلارونو نیکونو سره هغه ورخ کړے وه کله چه مے په لاس نیولی، دَ مصر له مُلک نه راویستل، خُکه چه هغوی زما په وعده ټینگ پاتے نه شول. اَو مالک فرمائی چه ما دَ هغوی پلو خه خیال ونه کړو. ﴿١٠﴾ بیا مالک فرمائی چه کومه وعده چه به دَ اسرائیل دَ کورنئ سره دَ هغه ورخو نه پس کوم، هغه دا ده چه زه به خپل حکمونه دَ هغوی په ذهن کبښے واچوم اَو دَ هغوی په زړونو به ئے ولیکم، اَو زه به دَ هغوی خُدائے یم اَو هغوی به زما اُمت وی. ﴿١١﴾ اَو هیڅوک به خپل وطنی اَو خپل ورور ته دا تعلیم نه ورکوی چه ته مالک وپیژنه، خُکه چه ورکوټے اَو لوټے به ټول ما وپیژنی. ﴿١٢﴾ خُکه چه زه به دَ هغوی په قصورونو رحم کوم اَو دَ هغوی گناهونه به هیڅ کله نه یادوم.“

﴿١٣﴾ اَو هر کله چه هغه نوے وعده وکړه نو وپرومبے ئے زړه وگڼله، اَو کوم خیز چه زور اَو شلیدلے وی هغه په فنا کیدو کبښے وی.

## دُنیاوی اَو آسمانی عبادت

٩ ﴿١﴾ غرض دا چه په اوله وعده کبښے هم دَ عبادت حکم وو اَو داسے عبادتگاه چه دُنیاوی وه. ﴿٢﴾ یعنی یوه خیمه جوړه کړے شوے وه چه په وپرومبے کبښے پيوټ اَو میز اَو دَ نذر پوپئ وے، اَو هغه ته پاک مقام وائی. ﴿٣﴾ اَو دَ دویمے پردے نه وروستو هغه خیمه وه کومے ته چه پاک ترینه وائی. ﴿٤﴾ په هغه کبښے دَ سرو زرو عود مذبح اَو څلور طرف ته سره زر پرے راخرخیدلی دَ وعده صندوق وو. په دے کبښے دَ من نه پک یو دَ سرو زرو مرتبان، اَو دَ هارون زرغونه شوے امسا، اَو دَ کاپو تختی چه پرے حکمونه لیکلی شوی وو. ﴿٥﴾ اَو دَ وعده دَ صندوق دَ پاسه فربښتے جوړے شوے وے

چه دَ خُدائے دَ جلالِ نخبسے وے، کُمو چه دَ فضل په تخت سورے کرے وو چرته چه دَ گُناهُونو کِفاره ورکرے شوه. خو دا وخت دَ دے خبرو په تفصیل سره دَ بیانولو موقعه نه ده.

⑥ هر کله چه دا خیزونه دغه شان جوړ شول نو اولنئ خیمے ته خو به کاهنان هر وخت ورننوزی او دَ عبادت کار به کوی. ⑦ خو دویمے ته صرف مشر کاهن په ټول کال کبسے یو ځل ځی، او بغیر دَ وینے نه ځی چه هغه دَ ځان دَ پاره او دَ امت دَ ناپوهی دَ گُناهُونو دَ پاره پیش کوی. ⑧ دغسے رُوحُ القُدس دا اشاره کوی چه تر څو چه وړومبئ خیمه ولاړه ده نو دَ پاک ترین مقام لار نه ده بنکاره شوے. ⑨ هغه خیمه دَ موجوده زمانے یو مثال دے او دَ دے په مطابق داسے نذرُونه او قُربانئ ورکولے کیری چه دَ عبادت کوونکی ضمیر پاک نه شی جوړولے. ⑩ دَ هغوی تعلق تش دَ خوراک څښاک او دَ پاکیدو تر رسمونو پورے وو دا ظاهری قانون دے او تش تر هغه وخته پورے جاری کرے شوے وو تر څو چه خُدائے یو نوے حکم شروع نه کړی.

⑪ خو مسیح دَ بنو خیزونو دَ پاره دَ مشر کاهن په طور راغے چه اوس موجود دے. په کومه خیمه کبسے چه هغه خدمت کوی، هغه پیره لویه او کامله ده. انسان هغه خیمه نه ده جوړه کرے او نه هغه دَ دے دُنیا ده. ⑫ او دَ چیلو او سخو په وینه وړلو سره نه، بلکه خپله وینه ئے واخسته او په هغه پاک ترین مقام کبسے یو ځل داخل شو او په دے ئے دَ تل خلاصون وکړو. ⑬ ځکه چه هر کله چه دَ چیلو او غوایانو وینه او دَ سخو ایره په ناپاکو دَ نوستو سره ظاهره پاکی حاصلیری، ⑭ نو بیا ولے دَ مسیح وینه له دے نه زیات څه ونه کړی! هغه دَ هغه رُوح په وسیله چه له ازل نه دے دَ خپل ځان دَ یو بے عیبه قُربانئ په طور دَ خُدائے په مخکبسے پیش کړو او دَ هغه وینه به زمونږ زړونه دَ داسے کارونو نه پاک کړی چه دَ هغوی انجام مرگ دے، چه مونږ دَ ژوندی خُدائے عبادت وکړو.

۱۵) په دے وجه مسیح د نوى وعدے مينځگرې دے. کومو خلقو چه د وړومبى وعدے په وخت قصور وکړو هغه هغوى له د خپل مرگ په وسيله خلاصون ورکړو. د هغه اراده وه چه په هغه نوى وعده کښې شامليدونکى، يعنې د خدائے رابلى شوى خلق، د خدائے د لوظ په مطابق د تل ميراث حاصل کړى.

۱۶) ځکه چه چرته چه وصيت دے هلته د وصيت کوونکى مرگ هم ثابتول ضرورى دى، ۱۷) او وصيت له مرگ نه پس جارى کيږى او تر څو چه وصيت کوونکے ژوندى وي تر هغه وصيت نه جارى کيږى. ۱۸) د دے د پاره اوله وعده هم بغير د وينے نه نه وه شوى. ۱۹) کله چه موسى ټول امت ته د شريعت هر يو حکم واړولو نو د سخو او چيلو وينه ئې واخسته، د اوبو او سرې وړى او د زوفا سره ئې په هغه کتاب او په ټول امت ونوستله، ۲۰) او وئې وئيل چه: ”دا د هغه وعدے وينه ده د کوم حکم چه خدائے تاسو ته درکړې دے.“ ۲۱) او دغه شان هغه په خيمه او د عبادت په ټولو څيزونو وينه ونوستله. ۲۲) او تقريباً ټول څيزونه د شريعت په مطابق په وينه پاکولې شى، او بغير د وينے له تويولو نه معافى نه کيږى.

## د مسيح د قربانئ سره گناه لرې کيږى

۲۳) نو بيا ضرورى وه چه د آسمانى څيزونو نقلونه خو د قربانئ په وسيله پاک کړې شى، خو په خپله آسمانى څيزونه د دے نه د غوره قربانو په وسيله پاک کړې شى. ۲۴) ځکه چه مسيح هغه په لاس جوړ شوى پاک مقام کښې نه وو داخل شوى چه د حقيقى مقام نمونه ده، بلکه په آسمان کښې داخل شو چه اوس د خدائے په مخکښې زمونږ د خاطره حاضر وي. ۲۵) لکه څنگه چه مشر کاهن پاک ترين مقام ته هر کال د بل چا وينه وړى، هغه شان مسيح خپل ځان بيا بيا نه قربانوى. ۲۶) نو بيا د دنيا له پيدايښت نه به هغه ته بيا بيا خامخا مصيبت زغمل په کار وو، خو اوس د زمانو په آخر کښې يو ځل ظاهر شو چه د خپل ځان په قربان کولو گناه لرې کړى. ۲۷) او لکه چه څنگه د

بنی آدم دَ پاره یو خُل مړ کیدل، اُو پس له هغه عدالت کیدل مُقرر دی، (۲۸) هم هغه شان مسیح یو خُل د پيرو خلقو د گناه وړلو د پاره قُربان شوې دے. نو دویم خُل چه به هغه بنکاره شی نو د گناه د قُربانی د پاره نه، بلکه د هغوی د خلاصون د پاره چه د هغه انتظار کوی.

۱۰. (۱) خُکه چه شریعت چه په کبښے د راتلونکو ښو خیزونو عکس دے اُو د هغه خیزونو اصلی شکل نه دے، د هغه یو قسم قُربانو په وجه کومے چه کال په کال بے ناغے پیش کولے شی، خُدائے ته نزدے راتلونکی خلق هیخ کله هم کامل کولے نه شی. (۲) نو د هغوی پیش کول به ختم شوی نه وُو خه؟ که عبادت کونکی یو وار پاک شوی وے نو بیا به د هغوی زړه هغوی نه گناه گار کولے. (۳) بلکه هغه قُربانی کال په کال گناهونه رایادوی. (۴) خُکه چه دا ممکنه نه ده چه د غوايو اُو چیلو وینه گناهونه لرے کری.

(۵) خُکه خو مسیح دُنیا ته د راتلو په وخت وائی چه :

”تا قُربانی اُو نذر خوښ نه کرو

بلکه زما د پاره دے یو بدن تیار کرو.

(۶) په پوره سوزیدونکو قُربانو

اُو د گناه په قُربانو خو خوشحاله نه شوے.

(۷) هغه وخت ما ووئیل چه گوره!

زَه راغله یم، لکه چه د کتاب په پاڼو کبښے

زما په باب کښې لیکلی دی چه

آئې خدایه! زه راغلی یم چه ستا مرضی پوره کړم.

① اول خو هغه وائی چه: ”نه خو تا قربانی او نذر و نه او پوره سوزیدونکې قربانی او د گناه قربانی خوښې کړې او نه د هغه نه خوشحاله شوې“ اگر که هغه قربانی د شریعت په مطابق پیش کولې شی. ② او بیا دا وائی چه: ”گوره، زه راغلی یم چه ستا مرضی پوره کړم.“ غرض دا چه هغه اولنی قربانی خکه منسوخ کوی چه د مسیح قربانی هغه خائې ونیسی. ③ د خدائې د مرضی په سبب مونږ د عیسی مسیح د بدن د یو خل قربانیدو په وجه کومه چه د همیشه د پاره وه، پاک کړی شوی یو.

④ او هر یو کاهن خو هره ورځ په ولاړه عبادت کوی او بیا بیا یو قسم قربانی پیش کوی کومه چه هیڅ کله گناهونه لرې کولې نه شی. ⑤ خو مسیح د همیشه د پاره د گناهونو د لرې کولو د پاره په یوې قربانی پیش کولو د خدائې بنی لاس ته کښیناستو. ⑥ او له هغه وخت نه په دې انتظار دې چه د هغه دشمنان د هغه د پښو د لاندې کړې شی. ⑦ خکه چه هغه په یوې قربانی پیش کولو هغوی همیشه د پاره کامل کړی دی کوم چه پاک شوی دی.

⑧ او رُوحُ الْقُدُسُ هُم مُونږ ته دغه گواهی راکوی چه:

⑨ ”مالک فرمائی چه کومه وعده

چه زه به د هغوی سره د هغو ورځو نه پس کوم،

هغه دا ده چه زه به خپل حکمونه د هغوی زړونو ته واچوم

او د هغوی په ذهن کښې به ئې ولیکم.“

اَو بيا هغه دا وائی چه :

﴿١٧﴾ ”د هغوی گناهُونه اَو نافرمانی به بیا کله هم یادی نه کرم.“

﴿١٨﴾ اَو چه د هغوی معافی شوے ده نو بیا د گناهُونو قُربانی پیش کولو حاجت نِشته.

## نصیحت اَو خبردارے

﴿١٩﴾ نو اوس آئے وروڼو! چه مُونږ د عیسی د وینے په سبب پاک ترین مقام ته په داخلیدو زړه ور یو، ﴿٢٠﴾ په هغه نوے اَو ژوندی لار چه هغه زموږ د پاره د پردے له مینغ نه خلاصه کړے ده، یعنی د خپل بدن په وسیله، ﴿٢١﴾ اَو چه زموږ دغه شان لوی کاهن دے چه د خدائے د کور مُختیار دے، ﴿٢٢﴾ نور اخی چه خدائے ته ورشو اَو په داسے حالت کبے چه زموږ زړونه رښتینی وی، زموږ ایمان د مضبوط وی، زموږ ضمیر د د گناه د احساس نه پاک وی، اَو زموږ بدنونه د په صفا اوبو سره ونیځلی وی. ﴿٢٣﴾ په دے حالت کبے چه د کوم امید چه موږ اقرار کوو هغه امید به ټینگ ونیسو ځکه چه خدائے په خپل لوظ پوره کولو کبے وفادار دے. ﴿٢٤﴾ اَو مُونږ د یو بل خیال وساتو اَو یو بل ته د مینے اَو نیکو کارونو د کولو ترغیب ورکوو. ﴿٢٥﴾ اَو د یو بل سره د عبادت د پاره جمع کیدو نه منع نه شو لکه څنگه چه د ځنو خلقو دستور دے، بلکه یو بل ته نصیحت وکړو، اَو هر څومره چه هغه ورځ په رانزدے کیدو وینئ هغه هومره ئے زیات کوئ.

﴿٢٦﴾ که مُونږ د حق د پیژندگلو نه پس له قصده گناهُونه کوو نو د گناهُونو د پاره څه بله قُربانی نِشته. ﴿٢٧﴾ خو د عدالت یو ویروونکے انتظار اَو غضبناک اور پاتے دے کوم به چه د خدائے مُخالفان وسیزی. ﴿٢٨﴾ کله چه موسی شریعت نه منونکی د دوؤ یا دریو سړو په گواهی بے له څه رحم نه مړه کولے شی، ﴿٢٩﴾ نو خیال وکړئ چه هغه څوک به د څومره زیاتے سزا لائق وگرزی چه د خدائے زوے ئے رد کړلو، اَو د وعدے وینه

چہ ہغہ پرے پاک شوے وو ہغہ ئے ناپاکہ وگنلہ، اَو دَ فضل رُوح ئے بے عزتہ کړو.  
 ۳۰ ځکه چہ مُونر ہغہ پیژنو چا چہ فرمائیلى دی چہ: ”بدل اخستل زما کار دے، بدل  
 به زه آخلم“ اَو بیا دا چہ ”مالک به دَ خپل اُمت عدالت کوی.“ ۳۱ دَ ژوندی خُدائے په  
 لاسونو کبښے ورتلل هیبتناکه خبره ده!

۳۲ خو اول هغه اولنئ ورځے رایادے کړئ چہ په تاسو دَ خُدائے نُور وځلیدو، اَو تاسو  
 څومره مُصیبتونه وزغمل اَو مظبوط پاتے شوئ. ۳۳ کله کله دَ سپکاوؤ اَو دَ مُصیبتونو  
 په وجه تاسو تماشه شوئ، دَ چا سره چہ بد سلوکی کیده، کله کله تاسو دَ هغوی په بد  
 سلوکی کبښے ورسره شریک هم شوئ، ۳۴ اَو چہ تاسو دَ قیدیانو سره همدردی هم  
 وکړه، اَو دَ خپل مال لوټ کیدل مو هم په خوشحالی سره منظور کړل، په دے پوهه وئ  
 چہ تاسو سره یو غوره اَو دَ تل میراث دے. ۳۵ نو بیا خپله زړه ورتیا مه پرېردئ ځکه  
 چہ دَ هغے پیر اجر دے. ۳۶ ځکه خو تاسو ته صبر کول ضروری دی چہ دَ خُدائے  
 مرضی پوره کړئ اَو لوظ کړی شوی څیزونه حاصل کړئ. ۳۷ اَو اوس پیر لږ وخت  
 پاتے دے چہ:

”راتلونکے به راشی اَو ایسارېری نه.

۳۸ اَو زما صادق به په ایمان پائی،

اَو که چرے هغه وگرزی

نو زما زړه به له هغه نه خوشحاله نه وی.“

۳۹ خو مُونر به راونه گرزو چہ هلاک شو، بلکه ایمان لرونکی یو چہ ځانونه بچ کړو.

۱۱ (۱) پس ایمان دا دے چه په هغه څیزونو باور وکړو چه پرې اُمید لرو، اَو د نالیدلو څیزونو ثبوت دے. (۲) ځکه زموږ مشران د ایمان په وسیله د خدائے په حضور کبښے مقبول وگرزولے شول.

(۳) موږ ته د ایمان په وسیله دا معلومه ده چه عالمونه د خدائے په کلام جوړ شوی دی، داسے نه ده چه څه چه په نظر راځی هغه د ظاهری څیزونو نه جوړ شوی دی.

(۴) د ایمان په وسیله د خدائے د پاره هابیل د قائن نه غوره قربانی پیش کړه، اَو هم په هغه ایمان د هغه د صداقت گواهی ورکړے شوه ځکه چه خدائے د هغه د قربانو په باب کبښے گواهی ورکړه. اګر که هابیل مړ شوے دے خو د ایمان په وسیله هم تر اوسه گواهی کوی.

(۵) د ایمان په وسیله حنوک مړ نه شو بلکه آسمان ته ژوندے پورته کړے شو. هغه هیچا ته ښکاره نه شو ځکه چه خدائے هغه پورته اُوچت کړے وو، اَو د هغه د پورته کیدو نه مخکبښے د هغه په باب کبښے دا گواهی ورکړے شوه چه هغه د خدائے خوښ شوے وو. (۶) اَو بغیر د ایمان نه د خدائے خوشحالول ناممکن دی، ځکه چه خدائے ته راتلونکی ته په دے ایمان راوړل په کار دی چه هغه موجود دے اَو څوک ئے چه لټوی، هغوی ته اجر ورکوی.

(۷) د ایمان په وسیله نُوح د هغه څیزونو په باب کبښے چه تر هغه وخته په نظر نه راتلل، هدایت وموندو اَو د خدائے د ویرے ئے د خپلے کورنئ د بچ کولو د پاره کښتئ جوړه کړه. هغه د خپل ایمان په سبب ټوله دُنیا مجرمه کړه اَو د هغه صداقت وارث شو چه د ایمان په سبب وو.

۱۸) دَ ايمان په سبب هر کله چه ابراهيم وبللے شو اَو حُکم ئے ومنلو نو هغه خائے ته لارو کوم چه ئے په ميراث آخستونکے وو، اَو سره دَ دے چه دا ورته معلومه نه وه چه چرته روان دے خو بيا هم له خپل وطن نه روان شو. ۱۹) اَو دَ ايمان په سبب په هغه وطن کبښے دَ مسافرانو په شان ديره شو دَ کوم چه ورسره لوظ شوی وو، اَو دَ اسحاق اَو يعقوب سره کوم چه ورسره په هغه لوظ کبښے وارثان وو، په خيمو کبښے ديره شو. ۲۰) ځکه چه ابراهيم دَ هغه مضبوط ښار اُميد لرلو چه هغه ووينی، چه سازوونکے اَو جوړوونکے ئے خدائے دے.

۱۱) هم دَ ايمان په سبب ساره په بوږئ والی کبښے دَ ماشوم راوړلو طاقت بيا موندو ځکه چه ساره لوظ کوونکے رښتینے وگڼلو. ۱۲) نو بيا دَ يو سړی نه چه دَ مړی په شان وو، دَ آسمان دَ ستورو هومره زيات اَو دَ سمندر دَ غاړے دَ شگو هومره بے شماره اولاد پيدا شو.

۱۳) دا ټول دَ ايمان په حالت کبښے مړه شول اَو هغه دَ لوظ په مطابق څيزونه ئے لا نه وو موندلی، خو دَ لرے نه ئے په ليدلو خوشحاله شول اَو اقرار ئے وکړو چه مونږ په مزکه بے وطنه اَو مسافر يو. ۱۴) څوک چه داسے خبرے کوی، هغوی ښکاره کوی چه دَ خپل وطن په لټون کبښے دی. ۱۵) اَو چه له کوم ملک نه هغوی راوتلی وو، که دَ هغه خيال ئے کولے نو هغوی ته دَ واپس تللو موقعه وه. ۱۶) خو په حقيقت کبښے هغوی دَ يو غوره، يعنې دَ آسمانی ملک طمعه دار وو، اَو خدائے دَ هغوی نه نه شرميری چه دَ هغوی خدائے وبللے شی، ځکه چه هغوی ته ئے يو ښار تيار کړو.

۱۷) هم دَ ايمان په سبب ابراهيم دَ آزمیښت په وخت اسحاق قربان کوو، اَو چا چه لوظونه رښتيا منلی وو هغه هغه یکی يو زوئے قربانی ته وړاندے کړو، ۱۸) دَ چا په باب کبښے چه دا وئیلے شوی وو چه: ”له اسحاق نه به ستا نسل وشي.“ ۱۹) ځکه چه دَ ابراهيم دا باور وو چه خدائے اسحاق له مړو نه بيا دَ ژوندی کولو قدرت لری، نو داسے

ابراهيم اسحاق له مرو نه بيا ژوندۍ وموندلو.

٢٠ هم د ايمان په سبب اسحاق د راتلونكو خبرو په باب كښۍ ذكر كولو او يعقوب او عيساؤ دواړو له برکت وركړو.

٢١ هم د ايمان په سبب يعقوب د مرگ په وخت د يوسف واپو زامنو له برکت وركړو او د خپلۍ امسا په سر د تكيه كولو سره ئې سجده وكړه.

٢٢ هم د ايمان په سبب كله چه د يوسف مرگ نژدۍ شو نو د بنى اسرائيلو له مصر نه د وتلو ذكر ئې وكړو او د خپلو هډوكو په باب كښۍ ئې حكم وركړو.

٢٣ هم د ايمان په سبب د موسى مور پلار د هغه د پيداينست نه پس تر دريو مياشتو پورې هغه پټ وساتلو ځكه چه هغوى وليدل چه هلك ښكلۍ وو او هغوى د بادشاه له حكم نه ونه ويريډل.

٢٤ د ايمان په سبب چه موسى لوائې شو نو د فرعون د اور د زوى بللو نه ئې انكار وكړو. ٢٥ ځكه چه هغه د گناه د ژوندون د يو څو ورځو د خوند آخستو په نسبت د خدائې د امت سره د بدسلوك زغمل زيات خوښ كړل. ٢٦ او هغه د مسيح د خاطره بدرد زغمل د مصر له خزانو نه لوائې دولت وگڼلو ځكه چه د هغه نظر په جزا موندلو وو.

٢٧ هم د ايمان په سبب موسى د بادشاه د قهر نه ويره ونه كړه بلكه مصر ئې پريښودو، داسې لكه چه هغه ناليدلې خدائې وليدلو او قائم پاتې شو. ٢٨ هم د ايمان په سبب هغه په فسح كولو او وينې نوستلو عمل وكړو د دې د پاره چه د وړومبو پيدا شوى زامنو ته د مرگ فرېشته لاس ورنه وړى.

۲۹) اُو دَ ايمان په سبب بنی اسرائیل په بحرِ قَلزم داسے پورے وتل لکه چه په وچه مزکه، خو کله چه مصریانو دَ پورے وتو کوشش وکړو نو غرق شول.

۳۰) هم دَ ايمان په سبب دَ یریحو بنار دیوالونه دَ بنی اسرائیلو تر اُوو ورخو پورے گیر چاپیره تاویدلو سره راونړیدل. ۳۱) هم دَ ايمان په سبب راحاب کنجری دَ نافرمانو سره هلاکه نه شوه ځکه چه هغے اسرائیلی جاسوسان په خیر قبول کړل.

۳۲) نو اوس نور څه ووايم؟ دومره فرصت نشته چه دَ جدعون، برق، شمسون، جفتاه، داؤد، سموئیل اُو دَ نورو نییانو حال بیان کړم. ۳۳) هغوی هم دَ ايمان په سبب بادشاهے لاندے کړے، دَ صداقت کارونه ئے وکړل څه چه خدائے لوظ کړی وُو وئے موندل، دَ زمرو ځلے ئے بندے کړلے، ۳۴) دَ اور تاؤ نه ئے بچ کړو، دَ توره له مخ نه بچ شول، په کمزورتیا کبے زړه ور شول، په جنگ کبے بهادران شول، دَ غیرو فوځونه ئے وتبستول. ۳۵) بشخو خپل سړی بیا ژوندی وموندل.

ځنو په ځان عذاب تیر کړو، خو رهائی ئے منظوره نه کړه، دَ پاره دَ دے چه هغوی ته غوره قیامت حاصل شی. ۳۶) په ځنو پورے ئے توقے وکړلے، په کروړو ئے ووهل، په زنجیرونو ئے وتړل اُو په قیدونو ئے و آزمئیل، ۳۷) سنگسار ئے کړل، په آره وڅیرلے شول، په توره ئے مره کړل، دَ گډو بیزو څرمنے ئے آغوستے وے، په محتاجے، په مُصیبت، دَ بد سلوکے په حالت کبے سر وهلی بروهلی گرزیدل. ۳۸) دُنیا دَ هغوی لائقه نه وه، هغوی په دشتونو، غرونو اُو دَ مزکے په کندو کبے تار په تار وگرزیدل.

۳۹) اُو سره دَ دے چه دَ دوی ټولو په حق کبے دَ ايمان په سبب بښه گواهی ورکړے شوه، بیا هم هغوی ته هغه څیز ورنه کړے شو دَ کوم چه لوظ شوے وو، ۴۰) ځکه چه خدائے دَ اول نه زمونږ دَ پاره څه غوره څیز خوښ کړے وو چه هغوی بغیر زمونږ نه

## تربیت

۱۲ ﴿۱﴾ نو بیا چه د گواهانو دومره لویه وریغ زمونږ نه چاپیره ده نورائې چه مونږ هم هر یو پیتې او هغه گناه چه مونږ په آسانې سره نسلوی د خان نه لرې کرو، او په هغه منډه کبښې په صبر سره وزغلیږو چه مونږ ته وړاندې ده. ﴿۲﴾ او د ایمان بانی او کاملوونکی عیسی ته وگورو چه د هغه خوشحالی په خائې چه د هغه د نظر د وړاندې وه، د شرمندگۍ پرواه ئې ونۀ کره خو د سولې تکلیف ئې وزغملو او د خدائې د تخت په بنی لاس کښیناستو.

﴿۳﴾ نو بیا په هغه چا غور وکړئ چا چه د گناه گارانو دومره مخالفت وزغملو، چه تاسو همت بائې نۀ لئ. ﴿۴﴾ او تاسو د گناه سره په جنگ کبښې تر اوسه داسې مقابله نۀ ده کرې چه په کبښې مرگونه شوی وی. ﴿۵﴾ خو تاسو هغه نصیحت هیر کرو کوم چه تاسو ته د فرزندانو په شان په دې ټکو کولې شی :

”زما زویه! د مالک تنبیه سپکه مه گڼه،

چه هر کله چه هغه تا ملامتوی، نو بې زړۀ کیره مه.

﴿۶﴾ حکه چه چا سره مالک مینه لری نو هغه ته تنبیه هم کوی

او مالک چه هر یو زوئې جوړ کړی هغه له سزا هم ورکوی.“

﴿۷﴾ تاسو تنبیه وزغمئ، خدائې درسره د زامنو په شان سلوک کوی. هغه کوم یو زوئې

دې چه پلار ئې تنبیه نۀ کوی؟ ﴿۸﴾ او که تاسو ته هغه تنبیه درنۀ کرې شی په کومه

کبښے چه ټول شریک دی نو تاسو حرامیان شوئ، نه چه زامن. ﴿٩﴾ د دے نه علاوه هر کله چه زمونږ جسمانی پلارونو مونږ له تنبیه راکوله او مونږ د هغوی عزت کولو، نو آیا مونږ د خپل روحانی پلار د دے نه زیاته تابعداری ونه کړو چه مونږ ژوندی پاتے شو؟ ﴿١٠﴾ هغوی خو د لږو ورځو د پاره د خپلے پوهے په مطابق مونږ له تنبیه کوله، خدائے خو زمونږ د فائدے د پاره داسے کوی چه مونږ هم د هغه په پاکیزگی کبښے شامل شو. ﴿١١﴾ او خبره خو دا ده چه هر قسم تنبیه د خوشحالی نه، بلکه د غم باعث معلومیږی، خو چه څوک د هغه په زغملو پاڅه شوی وی نو هغوی ته وروستو په قلاره د صداقت میوه بخښی.

﴿١٢﴾ نو بیا مره لاسونه او سست زنگونه درست کړی. ﴿١٣﴾ او د خپلو پښو د پاره نیغے لارے جوړے کړی چه گوډ بے کاره نه شی بلکه شفا بیا مومی.

## د خدائے د فضل د رد کولو په خلاف خبرداري

﴿١٤﴾ د ټولو سره د صلح کوشش کوی او د هغه پاکیزگی طلبگار اوسئ چه بغیر د دے نه به څوک مالک لیدي نه شی. ﴿١٥﴾ گورئ! ښه پام کوی چه څوک د خدائے د فضل نه پاتے نه شی، هسے نه چه چرته ترخه زیله راوټوکیري او ستاسو د پاره عذاب شی او د هغه په سبب خلق پلټ شی. ﴿١٦﴾ او نه د په تاسو کبښے څوک حرامکار یا عیساؤ په شان بے دینه وی چه د یو وخت د پوډی په بدل ئے د خپلے مشرئ حق خرڅ کړو. ﴿١٧﴾ ځکه چه تاسو په دے پوهه یئ چه څه وخت چه هغه بیا د برکت وارث کیدل غوښتل نو هغه منظور نه شو، او د نیت د بدلولو موقعه په لاس ورنه راغله سره د دے چه هغه په ویر ژړا په هغه پسے ډیر لټون وکړو.

﴿١٨﴾ خبره داسے ده چه تاسو د سینا غره غوندے ځائے ته نه یئ راغلی چه بنی اسرائیلو هغے ته لاس وروپے شو چه هغه په اور سوزیدو، نه تیارئے، تورتم او طوفان ته. ﴿١٩﴾ او د بگل آواز او د کلام کوونکی آواز راتلو او چه خلقو هغه آواز واوړیدو نو

منت ئے وکرو چہ موبز سرہ دِ نور کلام ونہ کرے شی. ﴿۲۰﴾ حُکَہ چہ هغوی دا حُکم ونہ زغملے شو: ”کہ خُہ خُناور دِ غر تہ وبلوسی نو هغه دے پہ کانو مرہ کرے شی.“ ﴿۲۱﴾ هغه نندارہ پہ ربتیاؤ داسے هیبتناکہ وہ چہ موسیٰ ووے چہ: ”زہ پیر ویریرم او ریرم.“

﴿۲۲﴾ خو تاسو دِ صیون غر تہ او دِ ژوندی خُدائے بنار تہ، یعنی دِ آسمان بیت المقدس او لکونو فربتو تہ راغلی یئ. ﴿۲۳﴾ او تاسو دِ خُدائے اول پیدا شوو مجلس، یعنی جماعت تہ راغلی یئ چہ نومونہ ئے پہ آسمان کبے لیکلی شوی دی، تاسو خُدائے تہ راغلی یئ چہ دِ ٲولو مُنصف دے، تاسو دِ صادقانو روحونو تہ راغلی یئ، یعنی هغه چہ کامل شوی دی، ﴿۲۴﴾ او تاسو دِ نوی وعدہ ٲرونیکی عیسیٰ او دِ هغه نوستلے شوے دِ شہادت وینے تہ راغلی یئ، او دِ هغه قُربانی دِ هابیل دِ قُربانی نہ پیرہ فائدہ ورکوی.

﴿۲۵﴾ نو پس خبردار شی چہ له هغه نہ انکار ونہ کرئ چہ تاسو تہ کلام کوی. هغه خلقو تہ چہ دِ خُدائے کلام پہ مزکہ آورولے شو، چہ هغوی رد کرو نو بچ نہ شول. نو هغه پیغام چہ له آسمان نہ آورولے کیری کہ له هغه نہ مخ اړو نو خنگہ به بچ شو؟ ﴿۲۶﴾ دِ خُدائے آواز خو هغه وخت مزکہ ولرزولہ خو اوس ئے دا لوظ کرے دے چہ: ”یو خُل به بیا زہ یواخے مزکہ نہ، بلکه آسمان ہم ولرزوم.“ ﴿۲۷﴾ دِ هغه ”وئیل یو خُل بیا“ دا خبرہ خرگندوی چہ پیدا شوی خیزونہ چہ لِرزولی شی، به تیر شی چہ ناخوئیدونکی خیزونہ ٲاتے شی.

﴿۲۸﴾ نو بیا چہ موبز دِ هغه پہ بادشاہی کبے شریک شوی یو چہ لِرزولے نہ شی نو حُکَہ دِ موبز دِ هغه فضل ونیسو، نو موبز دِ دِ خُدائے پہ ویرے او زرہ سواندے سرہ دِ خُدائے عبادت وکرو حُکَہ چہ دا هغه خوبسوی. ﴿۲۹﴾ نو یاد لرئ چہ زمونر خُدائے یو سوزونکے اور ہم دے.

## دَ خُدائے دَ خوشحالولو خدمت

۱۳

دَ وروڼو په شان دَ يو بل سره مينه کوئ. (۱) دَ ميلمستيا کولو نه غافله کيرئ مئ، ځکه چه دَ دے په وجه ځنو خلقو دَ فرښتو ميلمستيا هم کرے ده خو پوهه شوی نه دی. (۲) قيديان هم داسے يادوئ لکه چه تاسو ورسره په قيد کښے يئ، او چه دَ چا سره بد سلوکی کيرئ، هغوی هم ياد لري ځکه چه تاسو هم وجود لري. او تاسو سره هم داسے بد سلوکی کيدے شی.

(۳) واده دَ په تاسو ټولو کښے دَ عزت خبره وگڼلے شی، ښځه او خاوند دَ يو بل سره وفادار پاتے شی ځکه چه خدائے به په خپله دَ حرامکارو زناکارو عدالت کوی.

(۴) دَ زرو دَ مينے نه ځان ساتئ او څه چه درسره دی په هغے صبر کوئ، ځکه چه خدائے په خپله فرمائيلی دی چه :

”زه به هيڅ کله هم ستاسو نه بے پرواه کيرم نه،

او تاسو به هيڅ کله پرے نه ږدم.“

(۵) نو ځکه مونږ ږير په زړه ورتيا سره دا وايو چه :

”مالک زما مددگار دے، زه به ويره نه کوم،

انسان به مے څه وکړی؟“

(۶) څوک چه ستاسو مشران و او چا چه تاسو ته دَ خدائے کلام واوړوو، هغوی ياد ساتئ او دَ هغوی دَ ژوند په انجام غور وکړئ او داسے ايمان ولري لکه چه هغوی لرو. (۷) عيسی مسيح پرون، نن او تل تر تله په يو شان دے. (۸) دَ مختلف او عجيبه تعليم

نه بے لارے کیرئ مه، حُکَہ چه دا بسئ ده چه زړه په فضل مضبوط شی، نه چه په هغه خوراگونو د کومو استعمالونکو چه هیخ فائده نه وه موندلے.

١٠) زمونږ قربانگاه یو داسے خائے دے د کوم نه چه د خیمے کاهنانو له د خوراک هیخ اختیار نسته. ١١) حُکَہ چه د کومو خناورو وینه چه مشر کاهن پاکترین مقام ته د گناه د کفارے د پاره وړی، د هغوی وجودونه د خیمه گاه نه بهر سوزولے کیری. ١٢) حُکَہ خو عیسی هم د خپلے وینے په وجه د اُمت د پاکولو د پاره د بنار د دروازے نه بهر تکلیف وزغملو. ١٣) نورائے چه د هغه په سپکاوی کبنے شریک شو او خیمه گاه نه بهر هغه له لار شو. ١٤) حُکَہ چه دلته زمونږ یو بنار هم قائم پاتے کیدونکے نسته بلکه مونږ د راتلونکی بنار په لئون یو. ١٥) او مونږ د مسیح په وسیله همیشه د خدائے په ثنا کولو د شکر گذارئ قربانی پیش کړو، حُکَہ کله چه مونږ په خپلے ژبے سره د هغه د نوم اقرار کوو نو دا د خدائے د پاره یوه نذرانه ده. ١٦) نیکی او سخاوت مه هیروئ حُکَہ چه خدائے په داسے قربانو خوشحالیږی.

١٧) د خپلو مشرانو خبره منئ او د حکم تابعداری ئے کوئ حُکَہ چه هغوی ستاسو د روحونو د فائده د خاطره د هغوی په شان بیدار اوسی چا ته چه به حساب ورکول وی، د پاره د دے چه هغوی په خوشحالی دا کار وکړی نه چه په خفگان، حُکَہ چه په داسے حال کبنے به ستاسو د پاره هیخ فائده نه وی.

١٨) زمونږ د پاره دُعا کوئ حُکَہ چه زمونږ یقین دے چه زمونږ ضمیر پاک دے او مونږ په هر خه کبنے په نیکی ژوند تیروول غواړو. ١٩) زه دا نصیحت تاسو ته حُکَہ کوم چه تاسو دُعا وکړئ چه زه تاسو ته زر بیا درشم.

برکت او آخری سلام

٢٠ مالک عیسیٰ چه د گډو لوائے شپونکے دے چه هغه د خپلے وینے په وسیله د تل وعده تړلے ده، هم هغه خدائے چه د سلامتئ سرچینه دے، له مرو نه بیا ژوندے پورته کړو. ٢١ اوس هم هغه خدائے تاسو په هره خبره کبښے تیار کړه چه د هغه مرضی پوره کړئ، او هر څه چه هغه خوبښوی د عیسیٰ مسیح په وسیله هم هغه په مونږ کبښے پیدا کړی. د هغه حمد و ثنا د تل تر تله وی. آمین.

٢٢ آئے وروڼو! زه تاسو ته زاری کوم چه د دے کلام د نصیحت زغم ولرئ ځکه چه ما تاسو ته په لنډو ویکل. ٢٣ زه تاسو ته وایم چه زمونږ ورور تیموتیوس آزاد شو. که هغه زر راغے نو زه به د هغه سره تاسو ته ملاقات له درشم.

٢٤ خپلو ټولو مشرانو او ټولو پاکانو ته سلام ووايئ. د اټلی ایمانداران وروڼه درته سلام کوی.

٢٥ او په تاسو ټولو د فضل وی، آمین.